

Îmbracă-mi ochii

Lucian Tatar

Îmbracă-mi ochii

Îmbracă-mi ochii în visuri ce pot a le-nțelege
privind această lume beteagă de-avuție
nu-i liniștea pădurii simțită cum aleargă
un căprior simbolic pierdut în amintire
privirea ce-ți coboară din stele către mine
aliniază clipe pierdute în izvoare
cărarea care împarte furnicile flămânde
se termină în templul cu vinurile acrite

Îmbracă-mi ochii în lacrimi ce pot a le-nțelege
a plâns pământu-acesta cu sânge de minciuni
o nedreptate saltă în suflete spinoase
și versul căpătâiul din ceața fără soare
răsare-n universuri privirea -ți către mine
și eu te cer idee să guvernezi o lume
să ne pictezi o cale cu vorbe de-adevăr
pe câmpul care arde pierdut într-un mister

Îmbracă-mi ochii în iarba copilăriei mele
pune-mi maci pe tâmpile s-aud cum și vorbesc
un greier la ureche să cânte-a lui poveste
iubirea să-nflorească cum florile de măr
izvorul să-l apropii de gura însetată
și cerul mai coboară-l lipsit de frământări
cu păsări care cântă a lumii libertate
și valul mării rece să cânte trecător